

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 35

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομή ταχέως καὶ προληπτικῶς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμῶν 12, διὰ τὰς Ἐπεξεχίας δραχμῶν 15 καὶ διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμῶν 20.
Ἄρθρα καὶ ἀποφάσεις καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα καὶ ἰδιαιτέρως συζητῶνται.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 18 ΜΑΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΟΙ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΕΣ

ΟΘΩΝ ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΟΣ

Υπολοχαγός του 8ου πεζ. Συντάγματος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΕΣΚΑΣ

Ανθυπολοχαγός του 3ου πεζ. Συντάγματος

ΤΟ ΟΝΕΙΔΟΣ ΠΑΡΗΛΘΕΝ!

Ἦτο πεπρωμένον! Πεπρωμένον διὰ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ἔθνους, πεπρωμένον διὰ τὴν τιμὴν τῶν ἐλληνικῶν ὄπλων, πεπρωμένον διὰ τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ.

Τὴν τελευταίαν ὄραν, τὴν ἐσχάτην στιγμὴν ὅτε ἀκριβῶς ἐπρόκειτο νὰ ταφῆ εἰς ζόφον, εἰς λήθην καὶ ἀδοξίαν ἡ περίοδος ἦν μετὰ τῆς ἀγωνίας διήλθομεν πάντες, ἐπῆλθε τὸ ἀπροσδόκητον καὶ ἐξήστραψεν ὁ σπινθὴρ καὶ ἀναλαμπὴ δάξης περιέβαλε τὴν πενθοῦσαν Ἑλλάδα.

Ὅ,τι ἀνάνδρως ἀπέφυγε νὰ πράξῃ ἡ φοροδοτὴς πρῶην κυβέρνησις, ὅ,τι ἐζήτησε ν' ἀποφύγῃ διὰ λόγους πρακτικῆς συνέσεως ἡ παροῦσα, ὅ,τι ἠθέλησαν νὰ καταπνίξωσι βίβη διὰ τοῦ ὄγκου τῆς δυνάμεώς των οἱ ἰσχυροί, τοῦτο ἐπραξε τὸ πρῶτον κροτήσαν ὄπλον ἀγνώστου Ἑλλήνου στρατιώτου παρὰ τὰ μεθόρια.

Ἐστω εὐλογητὸν τὸ ὄπλον τοῦτο! Χάρις εἰς αὐτὸ τοῦλάχιστον ἀποσυρόμεθα μετὰ τὸ μέτωπον ὑπερήφανον καὶ ὄχι τεταπεινωμένον ἐκ τῆς κατασχύνης ἀπὸ τῆς πλαιίστρας εἰς ἣν κατήλθομεν. Ἐὰν ἡ πλήρωσις τῶν ἐθνικῶν πόθων

ἀνεβλήθη ἔνεκα τῆς δυσμενοῦς φορᾶς τῶν πραγμάτων, ἐδείξαμεν ὅμως ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ διεκδικήσωμεν διὰ τῶν ὄπλων ἐν εὐθετωτέρᾳ στιγμῇ τὰ δικαιώματά μας.

Μᾶς ὕβριζον οἱ ξένοι καὶ μᾶς ἐσκωπτοῦν ἀποκαλοῦντες ἡμᾶς θρασυδεῖλους κομπαστάς, αἰωνίως ἐξοπλιζομένους καὶ οὐδέποτε πολεμοῦντας, φρονίμως προφυλάττοντας τὴν δορὰν ἡμῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα. Αἱ μάχαι τοῦ Γκριτζόβαλη καὶ τῆς Κούτρας ἀπέδειξαν ὅτι ὁ Ἕλλην στρατιώτης γινώσκει κρείττον παντὸς ἄλλου νὰ ὑπερασπίσῃ ἡρωϊκῶς τὸ ἱερόν τῆς πατρίδος ἔδαφος, νὰ μάχηται ἀτρόμητος κατὰ πολλαπλασίων καὶ νὰ πίπτῃ ἐν τῷ μέσῳ σωρείας ἐχθρικῶν πτωμάτων.

Ὁ ἐλληνικὸς στρατὸς πρῶτην φορὰν συνταταγμένως πολεμῶν καὶ ἐνδόξως βαπτισθεὶς εἰς τὸ πῦρ ἐφάνη ἄξιος τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ παραδόσεων καὶ τῆς μεγάλης ἀποστολῆς του. Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καὶ νὰ σεμνυνώμεθα δυνάμεθα καὶ μετὰ πεποιθήσεως νὰ προσβλέπωμεν εἰς αὐτόν.

Ἐλέχθη καὶ ἐγράφη ὅτι ἐκ τῶν τελευταίων γεγονότων κατεδείχθη μὲν ἀδιαφιλονεικῆτως ἡ ἀνδρία τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ παρετηρήθησαν ἐλλείψεις οὐσιώδεις περὶ τὸν ὄργα-

νισμόν καὶ τὴν πειθοχίαν. Δὲν πτοούμεθα ἐκ τούτου. Αἱ ἐλλείψεις διορθοῦνται, αἱ ἀτέλειαι ἐκλείπουσιν διὰ συντόνου μερίμνης· μόνον τὸ φρόνημα δὲν ἐπιβάλλεται ὅταν υἱκοθεν ἐλλείπη, εὐτυχῶς δὲ τὸ φρόνημα, περὶ οὗ πρὸς στιγμὴν ἀμφεβάλομεν—τόση φεῦ! ἦτο ἡ ἠθικὴ ἡμῶν κατάπτωσις καὶ ἀποθάρρυνσις—τὸ φρόνημα ἐφάνη ὅτι ὑπάρχει ἀκμαῖον καὶ ὑψηλόν.

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι ἡ ἀπόδειξις ἐδέχθη νὰ ἐπισφραγισθῇ διὰ τοῦ πολυτίμου αἵματος τόσων σφριγασῶν καὶ εὐελπίδων ὑπάρξεων· ἀλλ' ἡ λύπη μετριάσσεται ὁσάκις ἀναλογιζόμεθα ὅτι ἐπεσαν ἐνδόξως ὡς ἦρωες μαχόμενοι ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, σπείροντες τὸν τρόμον καὶ τὸν θάνατον εἰς τὰς ἐχθρικὰς τάξεις. Ὁ Λώρης ἐπεσε βαρέως τετραυματισμένος φέρων ἑπτὰ πληγὰς. Ὁ ὑπολοχαγὸς Κακλαμάνος καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Δημητρίσσης—εὐρέθησαν νεκροὶ μὲ τὸ βεβύλωρον καὶ μὲ τὸ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ἐχθρικῶν ὀχυρωμάτων ἅτινα ἐκυρίευσαν. Ὡ! πῶς θὰ ἐφθάνουν τὴν τύχην των ἐὰν ἀνίσταντο ἐκ τοῦ τάφου αἱ χιλιάδες τῶν ἀνδρείων καὶ φιλοτίμων νέων, αἵτινες καταβλήθοντες ἐκ τῶν ἀνωφελῶν κακουχιῶν ἢ θερισθέντες ἐκ τῶν ἐπιδημιῶν ἐξέπνευσαν ἀδόξως ἐπὶ τῶν κράσβάτων τῶν νοσοκομείων μὲ τὴν πικρίαν ὅτι δὲν ἐπροφθίσαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ ἱερὸν πρὸς τὴν πατρίδα χρέος!

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὴν μνήμην τῶν πεσόντων! Ταπεινοὶ χρονογράφοι ἡμεῖς παρακληθάνομεν εὐσεβῶς τὸ ὄνομα των καὶ τὸ παραδίδομεν ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὴν ἱστορίαν διὰ νὰ τὸ ἀπαθανάτιση. Τὸ τίμιον αὐτῶν αἷμα ἀποπλύναν τὸ ὄνειδος θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀρραθῶν συσφίξεως καὶ ἐνώσεως τοῦ ἀπειλουμένου ἑλληνισμοῦ. Ἀπὸ τῶν πεδίων ἐνθα ἐχύθη θὰ βροῦ πρὸς τοὺς ἐκεῖθεν τοῦ Ὀλύμπου ὑποδούλους ἀδελφοὺς: «Θαρσείτε καὶ ἀνδρίζεσθε! Ἡ πατρίς ἦτις ἐπεμψεν ἡμᾶς ἐδῶ νὰ θυσιασθῶμεν δὲν σὰς ἐλησιμόνησε. Γρηγορεῖτε, διότι δὲν ἀπέχει ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ συγκροτηθῇ ὁ μέγας ἀγὼν πρὸς ἀπόκτησιν μιᾶς κοινῆς μεγάλης καὶ ἰσχυρᾶς πατρίδος!»

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕΣ

Τὰ ὅπως ἀπροσδόκητα γεγονότα τῆς τελευταίας ταύτης ἑβδομάδος κατέπληξαν τὴν Εὐρώπην καὶ συνεκίνησαν βαθύτατα τὸν ἀπανταχοῦ ἑλληνικὸν κόσμον. Ἡ προσυχὴ πᾶσα καὶ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κοινῶς ἐστράφη πρὸς τοὺς γενναίους ἀνδρας τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ αἵτινες ἠρωϊκῶς ἀγωνισθέντες εἰς τὰς παρὰ τὰ σύνορα συμπλοκάς τῆς 9, 10 καὶ 11 Μαΐου ἐδόξασαν τὰ ἑλληνικὰ ὅπλα. Μετ' ἰδιαιτέρας στοργῆς ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρείως πεσόντων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τραυματισθέντων καὶ καθελὶς ζητεῖ νὰ ἴδῃ τὴν μορφήν ἐκάστου αὐτῶν καὶ νὰ μάθῃ περιστατικὰ τινὰ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἐνδόξου θανάτου των.

Ἡ ἐφημερὶς ἡμῶν τὸν προσρισμὸν αὐτῆς ἐπιτελοῦσα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ζωηρὸν τοῦ κοινῶς ἐνδιαφέρον ἀνταποκρινομένη, προσεπάθησε ν' ἀνεύρῃ τὰς εἰκόνας τῶν μετασχόντων τῆς μάχης σωματάρχων, τῶν φονευθέντων καὶ τῶν τραυματισθέντων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὅπως δῆποτε διαπρεψάντων ὅπως δημοσιεύσῃ αὐτάς. Ἀλλ' ἡ ἐλλείψις φωτογραφικῶν τινῶν ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ χρόνου δὲν ἐπέτρεψαν ἡμῖν νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον εἰμὴ ἐκ τῶν σωματάρχων μὲν τὴν εἰκόνα τοῦ Λεωνίδα Πετροπουλάκη, ἐκ τῶν πεσόντων δὲ τὴν τοῦ ὑπολοχαγοῦ Κακλαμάνου καὶ τὴν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Δημητρίσσης.

Ἐπιφυλασσόμεθα εἰς τὸ προσεχὲς νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς εἰκόνας καὶ τῶν λοιπῶν φονευθέντων καὶ τραυματισθέντων ἀξιωματικῶν. ὅσων ἐννοεῖται αἱ φωτογραφίαι ἤθελον περιέλθει εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐγκαίρως (καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν εὐγενῆ προθυμίαν τῶν κατόχων αὐτῶν) καθὼς καὶ τῶν μετασχόντων τῶν συμπλοκῶν σωματάρχων καὶ τῶν διαπρεψάντων, ὅσων τὰ κταρθώματα ἤθελον βεβαιωθῆ ἐξ ἐπισήμων πηγῶν.

ΟΘΩΝ ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Κακλαμάνου δὲν εἶνε ἄγνωστοί αἱ ἠρωϊκὰ παραδόσεις. Ὁ πατὴρ τοῦ φονευθέντος ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Γριτζόβαλη ἀνδρείου ὑπολοχαγοῦ, ἐκ Βυτινῆς τῆς Πελοποννήσου καταγόμενος ἦτο ὑπακτιστὴς τοῦ κλεινοῦ στρατάρχου Καροῦσκάκη. Εἰς μίαν μάχην στρατὰ τηλεβόλου ἀφῆρπασε τὸν βραχίονά του· ἀλλ' ὁ ἀτρόμητος μαχητὴς ἤρπασε τὸ ξίφος διὰ τῆς ἑτέρας χειρὸς καὶ ἐξηκολούθησε μαχόμενος.

Ὁ ὑπολοχαγὸς Ὀθων Κακλαμάνος ἦτο περίπου τεσσαρακοντούτης, ὑπηρετεῖ ἐκ νεαρῆς ἡλικίας εἰς τὸν στρατόν, καὶ ἀνῆκεν ἐσχάτως εἰς τὸ ὑπὸ τὸν Πετροπουλάκην Δον σύνταγμα τοῦ Πεζικοῦ. Ἡ ἑκτακτος γενναϊότης μεθ' ἧς ἐπολέμησεν αἱ ἡμέτεροι ἀξιωματικοὶ προπαρευόμενοι τῶν λόχων αὐτῶν, μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τῆς μεγάλης δυσαναλογίας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φονευθέντων καὶ τραυματισθέντων ἐξ αὐτῶν παραβλαβέντων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν παθόντων στρατιωτῶν. Ὁ Κακλαμάνος ἐφονεύθη ἐπὶ τοῦ ἐχθρικοῦ ὀχυρώματος ὅπου εὐρέθη νεκρὸς κρατῶν ἀκόμη τὸ βεβύλωρον, ἐξ οὗ εἶχε προφθάσει νὰ ρίψῃ δύο μόνας βολὰς.

Εἶνε ἀδελφὸς τοῦ ἐν Ἄρτῃ ὑποδιοικητοῦ τοῦ θου πεζικοῦ συντάγματος ἀντισυνταγματάρχου Γεωργίου Κακλαμάνου. Ἀγαπῶν καταλείπει πρεσβύτιδα μητέρα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΕΣΣΑΣ

Ἐγεννήθη εἰς Φτέρι τῆς Φθιώτιδος, ἀνήκει δὲ εἰς οἰκογένειαν μάχιμον καὶ ἐπίσης ὁμολογουμένης ἀνδρείας. Νεανίας ἔτι καὶ μαθητὴς τοῦ γυμνασίου μετέσχε τῆς κατὰ τὸ 1878 ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπαναστάσεως μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν του (τοῦ νῦν ἐν τῇ ἐνταύθα Σχολῇ τῶν Ὑπαξιωματικῶν ἀνήκοντος) ὑπὸ τὸν ὀπλαρχηγὸν Ζουλούμην. παρευρέθη δὲ μετ' αὐτῶν εἰς τὰς μάχας τῆς Σέκλιζας καὶ Χαλαθρέζας, ὅπου ὁ κατὰ τὰς τελευταίας συμπλοκάς φονευθεὶς ἀνδρείος δεκανεὺς τῶν εὐζώνων Γιαταγάνης ἐκυρίευσεν μίαν τουρκικὴν σημαίαν, τὴν μόνην κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον κυριευθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ διατηρουμένην ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἐθνικῆς Ἀκύνης. Μετὰ τὴν ἐπαναστατικὴν κατετάχθη εἰς τὸν στρατόν, εἰσῆλθε δὲ τὸ 1883 εἰς τὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν, ὅθεν ἐξῆλθε πέρυσιν ἀνθυπολοχαγός. Ὑπηρετεῖ εἰς τὸ Δον σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ καὶ ἐπολέμησεν ὡς ἦρωες, ὅπως μιᾶ φωνῇ ὁμολογοῦσι τὰ ἐπίσημα καὶ ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα. Εὐρέθη ἐπίσης νεκρὸς ἐπὶ τοῦ κυριευθέντος ἐχθρικοῦ ὀχυρώματος, κρατῶν ἀκόμη εἰς τὴν χεῖρα τὸ ξίφος δι' οὗ εἶχεν ἐπιφέρει θραῦσαι μεγάλην εἰς τοὺς ἐχθρούς.

Ἦτο μόλις εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν, καταλείπει δὲ γυνεὴν καὶ δύο ἀδελφοὺς.